SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 2 Januarij** **N°. 1.**

PARAMARIBO, 1 JANUARIJ 1859.

Wij vestigen de aandacht onzer lezers op een in deze week alhier verspreid belangrijk adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarin in krachtige taal, met het oog op de aanstaande maatschappelijke hervorming alhier, de belangen dezer Kolonie aan hare bescherming worden aanbevolen. De gelegenheid tot onderteekening van dat adres is slechts tot den 4n. dezer open, opdat hetzelve met de mail van den 5n zal kunnen worden verzonden.

LANDGENOOTEN!

Veroorloofden wij ons voor eenige weken een beroep op uwe liefdadigheid terzake den kerkbouw te *Nickerie* ten dienste der Hervormde Gemeente aldaar, thans hebben wij het genoegen U den uitslag onzer gemeenschappelijke pogingen kenbaar te maken. De opbrengst der kollekte bedraagt eene som van *Veertien honderd twee en tachtig Gulden.* Neemt er onzen innigen dank voor aan! Onze stoutste verwachting hebt gij in dezen overtroffen. Gij hebt getoond, ondanks den druk dezes tijds, dat gij weet wel te doen, en de geest van algemeene en onbekrompen broederliefde niet is uitgedoofd. De algoede God en Vader vergelde het U ruimschoots!

De Voorzitters der Hervormde, Evang. Luthersche en Moravische Kerkeraden,
v. SCHAICK.
O. M. MOES.
H. CLEMENS.

Wij achten het der moeite waardig onze lezers bekend te stellen, met het volgende schrijven uit deze Kolonie:

Aan de Redactie van het Handelsblad.

Met groote verontwaardiging hebben wij in de *Echo Universel*, de *Indiër*, het *Nieuw Amsterdamsch Handels- en Effectenblad* en in de *Provinciale Friesche Courant*, een stuk gelezen, blijkbaar van denzelfden oorsprong en handelende over het in de maand Julij jl. hier voorgevallene met de Chinezen, op de plantage *de Drie Gebroeders*, met het doel om den Gouverneur van Suriname, den generaal-majoor C. P. SCHIMPF ten toon te stellen, als zouden de voorschriften bij art. 8 en 10 der publicatie van 24 Dec. 1856, houdende eenige voorloopige bepalingen betreffende Immigranten, met opzet door hem zijn overtreden.

Zonder ons met eene wederlegging van dien naamloozen berigtgever in te laten, merken wij alleen op, dat het plaats gehad hebbende, moedwillig valsch is voorgesteld, daar iedereen die met het gebeurde bekend is, weet, dat het niet een kwestie was voor *loon*, maar wel voor *weigering om te werken, en geweldadig feitelijk verzet*, zijdens de Chinezen, hetwelk in elke maatschappij ongetwijfeld krachtdadig zou zijn te keer gegaan, maar in de positie dezer kolonie zonder tijdverlies moest bedwongen worden, of moest men eerst wachten tot dat de Chinezen alles in rep en roer gebragt en de slaven medegesleept hadden? en heeft niet ieder, die orde lief heeft, de krachtige handelingen van den gouverneur toegejuicht!

Met opzet en blijkbaar ter kwader trouw, verzwijgt de naamlooze berigtgever het dan ook, dat op de Protestantsche Surinaamsche Mettray, soortgelijke wederspannigheid onder de aldaar werkende Chinezen, op dezelfde wijze is bestraft en dit ook zoude hebben plaats gevonden op de plantage *Paradise* in het district Nickerie, alwaar het echter, indien wij wel zijn onderrigt, tot geene uitvoering is behoeven te komen.

Evenmin wordt gewag gemaakt van het voorgevallene op de plantages *Hooyland* en *Dordrecht*, alwaar de Chinezen zoo ver zijn gegaan van den directeur en den eigenaar aan te randen, noch ook dat toen op eerstgenoemde plaats, de in de nabijheid zich bevindende *slaven* der plantage onmiddellijk hunnen directeur zijn te hulp gekomen, en de Chinezen op eene veel gevoeliger manier tot hunnen pligt hebben teruggebragt, dan wanneer dit door tusschenkomst van den commissaris van policie ware geschied.

De vermelding van deze feiten zoude het oproerig gedrag der Chinezen in het ware licht hebben gesteld en den gouverneur reeds voldoende hebben geregtvaardigd, omtrent de wijze, waarop hij is tusschen beide gekomen, om de orde te herstellen, doch daardoor zoude ook het beweren van den naamloozen berigtgever omtrent de drijfveren, welke den gouverneur hebben doen handelen, reeds van zelf wederlegd en tegengesproken zijn.

Wij herhalen het, wij willen ons met geen schrijven tegen een naamloos berigt ophouden. Maar de kwaadaardige wijze, waarop onze gouverneur in het bedoelde artikel wordt aangerand, geeft ons aanleiding, om hiermede openlijk hulde te doen aan de zelfstandigheid en de energie van den man, die thans het hoogste gezag in dit gewest uitoefent; en de krachtige handhaving van tucht en orde in eenen tijd als de tegenwoordige, dien wij als eene overgangs-periode moeten beschouwen, geeft hem aanspraak op de hoogachting en de toegenegenheid van alle welgezinden in den lande. Wij twijfelen dan ook niet of allen, die wezenlijk belang stellen in de kolonie, zullen het met ons erkennen, dat de rust, welke wij tot hiertoe mogten genieten, hoofdzakelijk een gevolg is van het beleid van onzen gouverneur, en met grond durven wij vertrouwen, dat hij zich door geene lasterlijke aantijgingen zal laten terughouden, om op den tot hiertoe gevolgden weg voort te gaan. Eene ramp zoude wij het achten, onzen waardigen landvoogd, die in onzen op handen zijnde toestand voor het welzijn van allen zoo veel vermag, zijne betrekking te zien nederleggen.

PARAMARIBO, 16 Oct. 1858.
J. B. EVERTZ.
PAUL R. PLANTEAU.
F. TAUNAY Fzn.
T. J. EYKEN SLUYTERS.
W. E. RÜHMAN.
H. G. ROUX.
J. FROUIN.
G. J. A. BOSCH REITZ.
P. MAY.
H. A. TIRION.
SAL. SOESMAN Jr.
J. C. DE JONGH.

De volgende nieuwstijdingen ontvingen wij per mail in deze week:

De Staats-Commissie, belast met de herziening der West-Indische wetgeving, heeft eergisteren, na eenen meer dan tweejarigen arbeid, hare laatste bijeenkomst gehouden, onder voorzitterschap van den Heer Mr. Van Steenbergen. Zij heeft in dat tijdsverloop, onder bijvoeging van de noodige inlichtingen en ophelderingen, onderscheiden wetboeken ontworpen, welke eene volledige burgerlijke wetgeving uitmaken. Wanneer het der Regering ernst is, den legislativen chaos in onze West-Indische kolonien te doen ophouden, en aan de regtmatige klagten, sedert eene reeks van jaren daarover aangeheven, een einde te maken, dan bestaat hiertoe thans de gelegenheid. Velen echter, die met zaken en personen goed bekend zijn, voorspellen, dat dit resultaat in de eerste jaren zeker niet zal verkregen worden. Slaat men aan hen geloof, dan worden er niet weinigen gevonden, die, om redenen meer aan het eigen, dan aan het algemeen belang ontleend, elke verbetering stelselmatig tegenwerken en daartoe, niet zonder talent, van alle aanwezige middelen gebruik maken, waardoor hun doel te bereiken is. Zoo zeggen zij nu eens, dat de

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

II.

(Vervolg.)

Eindelijk brak de morgen aan; het onweder was voorbij, en de zon ging helder en vrolijk op over het verfrischte aardrijk, waaruit liefelijke geuren ten hemel stegen als een reukoffer voor den grooten Schepper. Maar in die nederige woning werd geen offer van dankzegging gebragt voor veilige hoede in de gevaren van den nacht; geen nederig gebed om hulp en bescherming gedurende den aangebroken dag steeg daar ten hemel. Was Annie dan ondankbaar voor genotene barmhartigheid, koel en onverschillig voor toekomstige nooden en behoeften? Helaas! er is een treurig antwoord op die vraag. Naauwelijks had de eerste levenskreet van het kind zijne intrede in deze wereld van beproevingen verkondigd, of een luid geklop op de huisdeur deed de oude buurvrouw en den dorpsgeneesheer, dien deze ter hulpe geroepen had, hevig schrikken; en toen die deur geopend werd, zagen zij met schrik en ontzetting het lijk van den armen George Campbell, gedragen op de schouders van twee meewarig jammerende buren. De bliksem had hem getroffen, terwijl hij onvoorzigtig met die beide mannen onder een boom eene schuilplaats had gezocht; en alle hulp die zij bij deze droevige gebeurtenis konden bewijzen, bestond daarin dat zij zijn stoffelijk overblijfsel naar de eens zoo gelukkige woning droegen.

Doodelijk ontsteld door dit gezigt, uitte de oude vrouw een kreet van afgrijzen en verslagenheid, die door de kleine woning klonk, en zelfs aan de arme lijderes in het bovenkamertje het gebeurde te kennen gaf. De schok was al te zwaar voor haar verzwakt ligchaam; hare hersenen brandden, hare polsen jaagden krampachtig — en weinige uren na de geboorte van haar kind was de jonge weduwe zelve een lijk. Donkere wegen der Voorzienigheid! hoe brengen zij den twijfelaar in verwarring, den valschen wijsgeer tot wanhoop! Och! mogten wij allen toch het geloof hebben, om bij de beschouwing van zulke verschrikkingen, ootmoedig te zeggen: „Uw wil geschiede!"

Het arme, schuldelooze wicht — weeze geworden in het uur zijner geboorte en aan de zorg van vreemden overgelaten, vond een vriend en voogd in den eerwaardigen heer Baird; en de twee eerste jaren zijns levens bragt het kind onder het dak der pastorij door. Archie en Meggie Gordon waren voorzigtig en liefderijk onderrigt geworden van de vreeselijke omstandigheden, die hun pas geboren kleinzoon in één enkelen nacht van zijne ouders hadden beroofd; en hoewel ook zij hun smartelijk verlies diep gevoelden, werd het voor hen gelenigd door de herinnering, dat hunne dochter en haar echtgenoot opregte en vrome Christenen waren geweest, en dat hun dierbaar kleinkind goede vrienden en verzorgers gevonden had. Maar ook in dit laatste opzigt moest hun geloof nog op eene harde proef gesteld worden.

De heer Baird was weduwnaar met verscheidene kinderen. Zijne gezondheid was sedert eenigen tijd wankelende geweest, en zijne bezorgde dochters drongen er, om harentwil, op aan, dat hij den raad des geneesheers zou volgen, en den naderenden winter in eene zachtere luchtstreek doorbrengen. Onder zulke omstandigheden kon de arme kleine Archie Campbell niet in die familie blijven. Het deed den braven man leed zijnen kweekeling te verlaten, maar de noodzakelijkheid gebood zulks. Om de verandering in de vooruitzigten van den wees zoo veel mogelijk te verzachten, ondernam hij de lange reize naar B..., ten einde in persoon den armen knaap aan deszelfs natuurlijke beschermers ter hand te stellen. Wie beschrijft de dankbare verrassing van den ouden herder en zijne vrouw, toen de edelmoedige predikant hen kwam opzoeken, hun het kind overgaf, en daarbij zoo vele blijken van ongeveinsde liefde en belangstelling aan den dag legde, dat hunne eenvoudige harten geene woorden vinden konden om hunne erkentelijkheid te betuigen. Bij zijn vertrek schonk hij zijn pleegkind nog eenig geld en zijnen zegen; en nam toen afscheid van de brave oude lieden, om, helaas te vergeefs! in een vreemd gewest die gezondheid te zoeken, welke de frissche berglucht in ruime mate schonk aan het weeskind, dat hij vroeger verzorgd en tot zich genomen had.

De oude lieden hechtten zich van dag tot dag inniger aan hun kleinkind. Zijne wangen gloeiden van gezondheid, zijne blaauwe oogen fonkelden van geest, hij groeide voordeelig en sterk op; en terwijl de jaren met bijna ongeloofelijke snelheid voorbij spoedden, was hij op zijn achtsten verjaardag een der knapste, goedhartigste, vlugste kinderen in de geheele landstreek, maar tevens een der meest ongeletterde. Al wat hij leerde, vernam hij van de eenvoudige lippen zijner grootouders; van hen leerde hij eenvoudige gebeden: zij boezemden hem een diepen eerbied in voor den hemelschen Vader, door hem op diens wonderbare werken te wijzen in berg en dal, aarde, hemel en zee; en daarbij vergaten zij ook geenszins hun nederig onderwijs aangaande de wonderbare liefde van Gods eigen welbeminden Zoon. In den loop der jaren waren Archie Gordon en zijne vrouw zoo gewoon geworden aan hunnen eigenen ongeletterden toestand, dat, daar zij niemand hadden met wie zij zich zelven behoofden te vergelijken, en daar de volstrekte noodzakelijkheid van te kunnen lezen of schrijven zich bij hen niet deed gevoelen, zij opgehouden hadden daarover eenige bezorgdheid te koesteren; en waarschijnlijk zouden zij ook bij hunnen kleinzoon dezelfde onverschilligheid voor die zoo onontbeerlijke kundigheden hebben aangekweekt; maar gelukkig was zijn eigen aangeboren gezond verstand daarmede in strijd.

Zijn grootvader had hem nu en dan mede naar het marktstadje W... genomen; en de kinderlijke vragen van den oplettenden en weetgierigen knaap hadden den ouden man dikwijls in grooter verlegenheid gebragt, dan de meest afgetrokkene vraagstukken in de gehoorzalen der wetenschap.

„Wat beteekenen die figuren boven de deuren en vensters, grootvader?" vroeg hij, naar de letters wijzende, die de namen en beroepen der bewoners aanduidden.

Zijn grootvader verklaarde hem, dat die de namen der winkeliers beteekenden, en wat zij verkochten.

„Maar hoe weet gij dat? Kunt gij ze uitleggen?"

„Neen, mijn jongen, ik kan niet lezen."

„Wie kan dat wel? Kunnen de arme menschen niet lezen, zoo als gij het noemt? Wat is lezen?"

„Wel, jongen, de menschen gaan naar school, en de meester onderwijst hen."

„Zoudt gij mij dan ook niet naar school willen laten gaan, en mij laten leeren?"

De oude man schudde treurig het hoofd, en antwoordde: „ik kan het niet betalen, Archie!"

„Maar, lieve grootvader, ik kan werken; ik kan wel alleen op de schapen passen op den berg, den geheelen dag door; en dan zal Sandy Murchison, de schout, mij wel eenig geld geven, om daarmede den schoolmeester te betalen."

„Goed, mijn jongen, daar zullen wij wel eens later over praten."

De gedachten van den ouden Archie waren te stomp en te traag voor de wenschen van den leergierigen knaap; het onderwerp werd nog dikwijls hernieuwd, maar zonder werkdadig gevolg.

(Het vervolg hierna.)

herziening der burgerlijke wetgeving onmogelijk kan plaats hebben, zoolang het reglement op het beleid der Regering in onze West Indische kolonien niet is tot stand gekomen. Dan weder disschen zij u op, dat er aan de invoering eener nieuwe wetgeving, geschoeid op de leest van die in het Moederland, niet te denken is, zoolang de wet op de nieuwe regterlijke inrigting nog tot de pia vota behoort. Zoo roepen zij uit, dat het toppunt van ongerijmdheid zoude zijn bereikt, als men eene nieuwe burgerlijke wetgeving wilde invoeren, zoolang de slaven niet zijn geëmancipeerd!

Deze en gene mogen hiertegen al aanvoeren »que le mieux est souvent l'ennemi du bien;'' dat de tegenwoordige staat van zaken onhoudbaar is, en dat er dikwerf schreeuwend onregt wordt gepleegd, zonder dat de wet het middel van herstel aan de hand geeft, dat alles zal afstuiten op de bovenbedoelde argumenten, die niet weinig gevoed worden door de aangeboren zucht van den Nederlander, om op den weg der verbetering toch vooral *langzaam* vooruit te gaan. Zal de voorspelling dier pessimisten bewaarheid worden? De toekomst alleen kan het antwoord op deze vraag geven.

Onder de instellingen, die hier te lande door voorlichting als anderzins veel tot aanwakkering van de belangstelling in onze overzeesche bezittingen hebben bijgedragen, mogen op den voorgrond geplaatst worden het «koninklijk instituut voor de taal-, land- en volkenkunde van Ned. Indie» te Delft, en het «Indisch genootschap» te 's Gravenhage gevestigd. Het is uit het overleg en beraad van voorgangers of leden van beide ligchamen, dat twee ontwerpen zijn voortgevloeid, die voorzeker den bijval van alle belangstellenden zullen wegdragen.

Het zijn 1: Eene «koloniale tentoonstelling;» 2. een «koloniaal museum.» Het is in den loop dezes jaars, dat er gedachtenwisselingen, benoeming van commissien van onderzoek, enz, over deze gewigtige onderwerpen hebben plaats gehad; ten slotte van alle voorloopige onderhandelingen, beproeft het bovengemeld instituut eene uitgebreide tentoonstelling van oudheden, merkwaardigheden en belangrijke voortbrengselen uit de overzeesche bezittingen van den staat, met betrekking tot geschiedenis, land- en volkenkunde, handel en nijverheid.

Voor die tentoonstelling is 's Gravenhage het meest geschikt geoordeeld en, zoo mogelijk, zal die in den zomer van het volgende jaar plaats hebben. Het instituut heeft tot uitvoering van de zaak eene commissie benoemd, waarvan het honorair voorzitterschap, op voorstel van de leden des bestuurs, aanvaard is door Z. Exc. den minister van staat, J. C. Baron Baud, voorzitter van het instituut, en welke overigens is zamengesteld uit de Heeren: Mr. A. J. Duymaer van Twist, minister van staat en oud gouverneur-generaal van Ned. Indie, president; Jhr. J. P. Cornets de Groot, oud raad van Ned. Indie, vice president; J. W. H. Smissaert, P. Vreede Bik J. G. A. Gallois, oud-residenten op Java; R. F. Baron van Raders, oud-gouverneur van Suriname; L. M. F. Plate, oud-president der factorij van de Ned. Handelmaatschappij te Batavia; Ch. Baron de Salis, luit-kolonel en oud-sous chef van den generalen staf van het leger, en Hope Loudon.

De commissie heeft besloten om in de verschillende steden des Rijks sub commissien aan te stellen en een programma gereed gemaakt.

Maar eene tentoonstelling alleen zou dat nut niet kunnen te weeg brengen wat men daarvan wenscht en met grond mag verwachten. Wil dit duurzaam zijn, dan is het doeltreffend, dat eene blijvende tentoonstelling, een Koloniaal Museum tot stand gebragt worde. De voorgenomene tentoonstelling mag gewis de beste weg beschouwd worden om tot dat doel te geraken.

— Gelijk men weet is thans een nadere weg geopend tusschen San-Francisco en New-Orleans, waardoor de afstand met eene week zal worden bekort. De reizigers en de brievenzakken kunnen voortaan den weg nemen over de landengte van Tehuantepec, Zoodra de ijzeren weg door Tennessee en de Mississippi voltooid is, zal er een onafgebroken spoorweg zijn van New-York naar New-Orleans en zullen de reizigers slechts vier dagen besteden, om van de eene naar de andere stad te komen. De reis van New-York naar San Francisco, waartoe tegenwoordig 22 of 24 dagen worden vereischt, zal tot 17 of 18 dagen worden verminderd. Er zijn op dit oogenblik drie wegen open, om naar Californie te komen, namelijk de landweg, de weg over de landengte van Tehuantepec en die over Panama.

— Onlangs werd door de Pruissische dagbladen gemeld, dat de geheimraad Wedecke, directeur van de geheime policie onder het ministerie Bochow, op Badensche grondgebied was in hechtenis genomen onder beschuldiging van escrocquerie. Die eenvoudige voorstelling der zaak, strekte tot dekmantel voor hoogst onregtmatige en willekeurige handelingen. Zie hier hoe de feiten zich hebben toegedragen. De geheimraad Wedecke verliet om gegronde redenen zijn vaderland en begaf zich naar Zwitserland, waar hij in het dorpje Prattelen, nabij Liestal, onder den naam van baron von Helmsdorf, eene kamer in een logement huurde. De gewaande baron had vroeger in zeer naauwe betrekkingen gestaan tot eene hooggeplaatst personaadje te Berlijn en had zich dienten gevolge weten meester te maken van een aantal zeer authentieke stukken, die over het bijzonder en staatkundig leven van prins Karel van Pruissen geen zeer vleijend licht verspreidden. Wedecke besloot van die papieren partij te trekken en bood ze den prins voor den prijs van ƒ 50,000 te koop aan; deze wilde achtereenvolgens ƒ 15, ƒ 20 of ƒ 25,000 geven, maar toen Wedecke hardnekkig in zijn eisch bleef volharden, onder bedreiging van de stukken door den druk openbaar te zullen maken, besloot de prins tot andere middelen de toevlugt te nemen. Dienvolgens ontving Wedecke op zekeren dag een brief van den groothertogelijken procureur-generaal te Baden Baden, waarin hij uitgenoodigd werd om zich «tot regeling van belangrijke aangelegenheden» bij hem te vervoegen. Het schijnt echter dat Wedecke lont rook; hij antwoordde althans, dat hij er gevaar in zag om naar Baden Baden te reizen en noodigde den procureur-generaal op zijne beurt uit, om te Bazel met hem bijeen te komen. Den volgenden dag ontving hij daarop per telegraaf ten antwoord, dat de instructie die de procureur-generaal ontvangen had, hem belette om het Zwitsersch grondgebied te betreden, weshalve hij alsnu voorstelde om te Freiburg in den Breisgau (en alzoo op Badensch grondgebied) bijeen te komen, waar de procureur-generaal hem in het hôtel *Zoehringen* zou afwachten. Wedecke ondernam de reis naar Freiburg, maar was naauwelijks in genoemd hotel aangekomen, of hij werd gearresteerd. Een dag daarna vervoegde zich een vreemdeling aan het logement in het dorpje Prattelen (gelijk gezegd Zwitsersch grondgebied) en gaf zich daar uit voor den portier van het hôtel *Zoehringen* te Freiburg. Hij verhaalde, dat de baron von Helmsdorf in dat hôtel plotseling gevaarlijk ziek was geworden; dat deze, voor hij den geest gaf, zijn testament wenschte te maken, en gevolglijk om al de papieren had verzocht die op zijne kamer aanwezig waren. De logement houder koesterde aanvankelijk eenigen argwaan, maar die werd verdreven toen de boodschapper hem den sleutel der secretarie van den gewaanden baron ter hand stelde; evenwel besloot hij voor alle voorzigtigheid, om de papieren door een daar aan het logement verbonden vrouwelijke bediende naar den baron te doen overbrengen; hij pakte de stukken derhalve in een reiszak en vertrouwde die aan de vrouw toe, welke hierop met den vreemdeling naar Freibur vertrok. Te Bazel aangekomen, staken beiden naar den regteroever der rivier over, en aldaar aan het station van den Badenschen spoorweg aangekomen zijnde, werd de vrouw in eene der wachtkamers van het station gevangen gehouden en vervolgens naar Freiburg vervoerd, waar men haar eerst op vrije voeten stelde, toen de kommissaris van policie Gleuzer, die de rol van den portier had gespeeld, den inhoud van den reiszak in tegenwoordigheid van getuigen had doen constateren. Ziedaar de wijze waarop Wedecke gearresteerd werd en de beruchte papieren hem door de Duitsche politie ontfutseld werden. Het gedrag van Wedecke wekt in het algemeen weinig sympathie, maar het optreden der Duitsche policie op Zwitsersch grondgebied vindt aldaar evenmin goedkeuring, en men voorziet zelfs dat de bondsvergadering in deze zaak met klem zal optreden.

INGEZONDEN.

Aan N.

Het door u in het *Surinaamsch Weekblad* van 26 December geplaatste stuk is bepaaldelijk gerigt tot S. — Hoewel ik den inhoud naar waarde schatte, moet ik evenwel u desabuseren omtrent eene bij u bestaande dwaling. De schrijver van het stuk geteekend S. is *niet* de door u bedoelde persoon.

27 Dec. 58. S.

Aan den Heer Redacteur!

Waarom roept gij mij op om tot de vervolging van de Redactie van den „*Indier*" geldelijk bij te dragen? Waarom beleedigt ook gij, degenen, die door den *Indier* zijn aangevallen, met voor hun liefdegaven in te zamelen, ten einde hun in hunne eer te herstellen? Allen of verreweg de meesten, wier namen ik in dat blad gevonden heb, zijn vermogende lieden, die tot de aanzienlijkste klasse onzer maatschappij behooren, en zeker te veel eergevoel bezitten om stil te zitten en zich te laten verguizen, zonder zich te weren, en dit gewis zullen doen zonder uwe tusschenkomst, — gij zijt hierin te voorbarig, geloof mij, deze Heeren zijn te verstandig, dan dat zij het als beneden hun zullen achten, om vuigen laster, hun zoo openlijk aangewreven, met stilzwijgen te willen bejegenen.

Neen, Mijnheer! gij hebt daar in blinden ijver den geslagenen, door uwe advertentie eenen nog harderen slag toegebragt, ik ten minste zoude het u zeer euvel geduid hebben, — wacht nog even, en gij zult zien of de beleedigden niet of afzonderlijk, of onder hun zelven, de aangeprezene wettelijke vervolging zullen ondernemen, zonder van den mindere, daartoe eene gift aan te nemen.

P.

Wij raden P. aan voortaan oplettender te zijn. De door hem bedoelde oproeping komt niet van ons, maar is als advertentie bij ons geplaatst.

De Red.

Humoristische Snippertjes

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. Winkels.

LXVI.

1 Januarij 1859.

„*Gelijk het gras, is ons kortstondig leven.*"

Zoo zong de Psalmist in CIII, en van daar mogelijk dat er in den tegenwoordigen tijd, zooveel *groen* onder gehutseld wordt, zoo dat het *groen* blijft, en weinig of niets *rijps* oplevert.

Het beeld is niet slecht gekozen; het gras toch, is eene plantensoort die spoedig verdort, en die bestemd schijnt, om door *koebeesten* te worden verslonden, of door *koebeesten* te worden vertrapt.

Akeliger is de Hamletachtige beschouwing van den naargeestigen Sigismund, die tengevolge van eene slechte spijsvertering dit opsneê en bij de minste drukking in zijn onderbuik met eene holle stem uitriep:

„*Het leven is een droom!*"

Sommige menschen, uit zucht tot declameren, spreken deze weinig doordachte woorden na, en zien niet in, dat de kaalste kleermaker welke met een rekeningje om geld komt manen, er geen woord waarheid in gelooft en zich weinig op zijn gemak zou gevoelen, wilde men hem betoogen, dat die schuld dus ook een *droom* is.

Begint men eenmaal op een hobbelig pad te philisopheren, dan komt men van *kwaad* tot *erger*, men zal al ligt zoo sceptisch worden, dat men met Shakespeare begint te zeggen:

„*Te zijn, of niet te zijn? dat is de vraag,*"

en eindelijk zich over te geven, aan de akeligste geestgesteldheid van eenen *Trappist*, ieder aan den dood te herinneren en zelfs de meid die een brief op uwe kamer brengt met hol staande oogen en eene basstem toe te roepen:

„*Memento mori!*"

Ziedaar de opvolgende gedachten, van zwaarmoedigen, aan mildtsucht lijdenden en hijpochondristen; die gedachten komen het meest tegen Nieuwjaar bijzonderlijk, als er veel rekeningen te betalen zijn, doch, onherroepelijk bij die christelijke menschen, welke zoo graag van de *hel* spreken, er nu en dan een paar broeders of zusters naar toe wenschen, schrik en wanhoop trachten te zaaijen en het grootste genot smaken, als zij van veel ongelukken in de couranten lezen.

Lezers! weg met die droomerijen der domheid en onwaarheid. Den *Mensch*, dat schoongevormde wezen, werd even als het spelend kind ons dit vertoont, zorgeloosheid ingeprent, overal waar hij den blik sloeg, ontdekte hij eene onuitputtelijke bron van levensgenot en vreugde; tot in de kleinste bijzonderheden der natuur, eene reine genoegzame volledigheid, hij was zoo als L. Pater zong:

„*De kindschheid, wier begrip van geen vooruitzigt weet!*
„*Die zingt en lacht en springt*
maar schreit z' om eenig leed
„*Zij droogt de oogen af, dewijl zij 't ras vergeet.*"

Zoo is de menschheid gevormd, zoo behoort zij te zijn. — Maar hare domheid en onbedwingbare zelfzucht, joeg haar uit den stillen vrede waarin zij geplaatst was.

Lachjes en tranen, droefheid en vreugde, wisselen daarom elkander af, maar zoo diep gaan de pijlen des rampspoeds niet, zoo erg kan de slag het hart niet verscheuren, of het leed ons treffen, of, bij

„*'t Oog omhoog, 't hart naar boven*"

druppelen er balsemende vertroostingen in de ziel. Begin *dan* wijsgeer te worden, verban met kracht van wil elke naargeestigheid van u af, en lees in de geschiedenis der menschheid wat *meer* geleden is, dan gij te lijden hebt.

Doch nu genoeg van de philisophie op het *Nieuwjaarsfeest*, dat daar als een liet zoet kindje met bloempjes omstrikt, naar ons toe gedarteld is; nu geen woord meer van die zwarte dagen in onzen almanak; „*opbeuring en hoop!*"

Dames en *Heeren!* Furet wenscht u veel heil en zegen in het Nieuwjaar! Zet nu als u belieft, heden, morgen, het geheele jaar door, vriendelijke gezigten. — Kijk toch niet zoo huilbalkachtig, dat de menschen voor u wegloopen. Lieve *Dames!* die *Hymens* loveren dragen, verwissel de laarzen voor fraaije kamerpantoffeltjes, en al zijn daar dan ook een paar groote *hielen* aan, zie, de heeren gemalen, zullen op die kleinigheid niet zien. Waarde *Heeren!* om den lieve vrede en rustwille, doet in 's hemelsnaam geene *revolutionaire* pogingen, om de onverwrikbare *souvereiniteit* uwer gemalinnen te schenden, denkt aan de misdaad *van* en de straf *op* majesteitschennis. *Burgers!* laat toch vooral uwe buren nooit weten, dat er een *klopgeest* in uwe woning spookt, *ontevredenheid* geheeten. — Komt altijd met een vrolijk en beleefd gezigt de deur uit, al was het ook, dat gij den geheelen nacht gedroomd hadt van geprotesteerde *wissels*, of dagvaardingen. — Zoekt tevredenheid in uw lot en gij zult het vinden, en heeft uw buurman dan ook iets meer dan gij, en voert hij eene huishouding en staat als een klein *Hof*, of dragen zijne vrouw en dochters *crinolines* zoo verschriklijk groot, dat zij bij regenachtig weêr er niet eens hunne weelde onder kunnen verbergen, misgunt hun dat niet; denkt aan het 10e. gebod van Mozes, waar tegen de mensch het meest zondigt." — Ook wensch ik u dat gij in 1859 niet te erg Belasterd wordt — mogelijk ziet een uwer, een schrijf fout hierin, welnu, lees dan maar „*niet te veel door belasting gekweld* wordt." De beschermende *beweegkracht* der maatschappij, hoop ik, zal zich, zoo als het haar *past*, vrij houden van alle „*in de luchtschermen*;" wij leven in de eeuw dat wij nog den vasten grond moeten betreden, de vliegkunst is nog niet uitgevonden, en ofschoon „stoom" aan de orde van den dag is, zoo lang er geen goede *machines* of *ingenieurs* zijn, moeten wij maar voorzigtigjes aan, gaan.

Hoog geachte *Kolonisten!* de *horizont* wordt nevelig er kunnen wel eens kleine stormpjes naken, past op uwe zaken, en,

Houdt één oog in 't zeil!

Furet.

p. t. s. v.

Nu nog iets in het algemeen, over het nieuwjaar. De Romeinen waren knappe kerels voor hun tijd, en dat bewezen zij, door den eersten dag des jaars, aan den God des vredes te wijden; ook aan zekeren Janus, (waarschijnlijk de afstammeling van een gelatiniseerden Jan) met twee aangezigten. Die Janus verbeeldde nu het *voorheen* en de *toekomst*, en had de gelukkige burgerlijke eigenschap, van van nooit in den nek gekeken te kunnen worden.

Over dien *vredes-patroon* en het *voor en achteruit kijken*, wil ik nu nog iets zeggen, en kijk nu al zoo in de rondte of ik ook iets bijzonders zie.

Ik zie (zoo *clairvoijant*, als wijlen mejufvrouw Steffens) eene verschrikkelijke slaperigheid in de tijdbeweging alhier, en toch, zulk eene snelle omwenteling der jaren, dat het haast zonde is, ze zoo voor *niets* te vermorsen. —

Links en regts van mij, *zie ik* groote vuilnis hoopen van menschelijke malligheden; afgesletene zaken en eenige nog goede weggeworpen. *Ik zie* een armen *vuilnis-krabber* die al rakelende, er nu en dan een goed brok uit ophaalt. In het verre verschiet *ontdek ik*, geheele scharen vrienden en bekenden, geliefden en betrekkingen, die verloren zijn gegaan. — *Ik zie* eene menigte, die als de leliën des velds schitteren boven de pracht van SALOMO in al zijne heerlijkheid, en die arbeiden noch spinnen. — *Ik zie* pleinen die vuil en afzigtelijk zijn geworden, adelschilden vol afschuwelijke vlekken en ferme kerels met dwarsbalken door hunne ziel, (*mits de ziel in optima forma de woning des levens betrekt, als het wigtig pleit beslecht wordt.*) Mijn *oog onderscheidt* eene menigte *levenden*, die wel allang dood hadden mogen wezen. — *Ik zie* akelige afgeleefde rijke ooms en tantes die maar niet tot hun voorgeslacht willen overgaan, en allerliefste erfgenamen in neefjes en nichtjes, die, maar niet willen wachten tot dit heugelijk *iets* gebeurt: eene groote menigte die bevreesd is, dat er een te *kort* zal ontstaan in ons nageslacht en anderen, die er zich in het minst niet om bekommeren. Lieve hemel! hoe meer ik zie, hoe meer voorwerpen er zich aan mijne blikken opdringen; maar, ofschoon zij alle verschillend zijn in vormen, het schijnt dat hunne bewegingen en denkbeelden tot één punt zamen dringen, en dat hieromtrent in den loop der tijden geen verschil heeft bestaan; wij mogen dus, met het volste regt den dichter CAMPHUIZEN na zingen en zeggen:

„*Nieuwe zaken voedt en baart*
Steeds de aard,
Maar geen nieuw begeert noch haken:
't Was als 't is, en 't is als het was,
den ouden pas
Houden all' des werelds zaken.
Den eigen weg, dien CYRUS *trad*,
ll as ook 't pad
Van den grooten ALEXANDER;
Daarna, ging hem CAESAR *na*,
CAESAR's *zin*,
Is nu weder in een ander."

Bij de feestelijkheid des Nieuwenjaars dag; herinner ik mij, het vroegere *Nieuwjaarswenschen*; de *vuilnisman*, die zooveel vuil had weggesleept, *wenschte*, en kreeg een *fooi*. — *Nachtwachts* waren hier niet, en zijn steeds onnoodig geweest, want, in een land waar men *niet* steelt, maar slechts *leent*, kunnen wij die rustverstoorders wel missen. *Lantaarn opstekers*, waren ook al onnut in dit gewest, (*ieder* kent den weg) en kregen wij nu nog licht bij *nacht*, daar het alhier reeds zoo sterk bij *dag* schijnt dan zouden ons al ligt de oogen schemeren, zelfs de fooi voor een *torenwachter* winnen wij uit, om reden zulk een wezen hier niet is, hij zoude ook al te lastig wezen, en wat zoude die *man* op zulk een hoog standpunt geplaatst, niet door de vingers moeten zien om des liefvenvredes wille? Het spijt mij echter dat het *wenschen* uit de mode is geraakt; ik bemin het bontgewoel, die eigenaardige bewegingen en elk volksf'eest.

Zij zijn voor altijd weg, die mooi geschreven *Nieuwjaarsbrieven*! nooit zie ik die franje *krul* weder, welke de ondermeester als een tweede JUPITER, om de eerste kapitale letter, als gebliksemd had, en die in het vergaderde gezelschap, ten minste een kwartieruur, afleiding gaf aan tante SALIES mededeeling over de preek van Dominé PEPER, welke de tijd bij een bel van zeepsop had vergeleken, en die de aarde had uitgescholden, voor een donkeren nacht vol booze zonden.

Nooit hoor ik meer die *rijmpjes, dichtstukken, aanspraken en opdragten*, van de dienende burgerij! Zelfs de veelkleurige *kaartjes* en de kleine geschenken, zijn in den maalstroom van den grilligen modevloed verdwenen. Ja, het *gemeen*, dat vroeger in die behagelijke losse kromming de breedte van de straten onderzocht, draagt nu een paar boordjes om den hals, waar tusschen het hoofd bekneld zit, en loopt met afgemeten schreden bij den weg, als een oude Amsterdamsche *Achilles*, voor eene deftige begrafenis. — Zoude ik nu ook *zóó*, afscheid nemen van mijne getrouwe lezers? neen! eerst de belofte: „dat ik op het door mij ingeslagen spoor, trouwhartig en onpartijdig zal blijven voortgaan, dat ik dat zal doen, niet uit naargeestigheid, of vijandschap, maar met het doel om nut te stichten, om de waarheid te ontsluijeren, en de hier algemeen ingeslopene feilen aan te wijzen; ik verzoek genadig, regt van mijne recensenten, en bij misslagen, een niet te gevoelig vingertikje. En nu eindig ik, na mijne lezers de volgende ongekunstelde woorden te hebben toegezongen:

1 JANUARIJ 1859.

Welkom, welkom lieve wicht!
Welkom in dit leven,
'k Wensch, gij hebt met blij gezigt
't Lot des tijds, beschreven. —
'k Hoop niet, dat gij immer krijt,
Of u vult vervelen?
Laat ons liever, Lieve meid!
Met elkander spelen. —
't Andere broertjes, kwaad gesputs!
Deden zotte streken,
Hier door werd de boel onpluis,
Jaren, maanden, weken. —
Zet dus steeds een zoet gezigt!
W' hebben 't hoog van nooden;
Breng ons voorspood, vrede, licht,
Alle, lieve boden!
Werp de domheid, van haar troon,
Plaats het REGT *nog vaster;*
Schenk verdiensten en kunst, hun loon,
Dood den lagen laster —
Droog de tranen, waar geschreid;
Lenig 't leed der smarte, —
Maak ons wijzer, lieve meid!
Zaai ons deugd, in 't harte?
Ga zóó voort, en wordt gij oud,
Onder 't spelend loopen,
Geef, bij eer ons rust en goud
Om, 't genot te koopen?
Ach! ik weet, gij zijt zoo goed,
Alles zult g' ons geven,
Als wij kinderljes, maar zoet
En te vreden leven. —

FURST.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van den Heer TIJDEMAN in ons volgend nummer.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 27n. Dec. 1858, de Eng. schoener *Atalante*, kapt. Ths. Carter, van Demerarij.

Idem, de Nd. Am. bark *M. B. Stetson*, kapt van Boston.

Den 28sten, de koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, van Demerarij.

Idem, de Eng. brik *Alkmaar*, kapt. Pitt van Glasgow; met verlies van de bovenstengen en een gedeelte der verschansingen.

Idem, de Nd. Am. brik *Cronstadt*, kapt. E. Higgens, van Gloucester.

Den 31sten, de Nd. Am. bark *Maine*, kapt. A. King, van Boston.

VERTROKKEN.

Den 28sten, de Fransche stoomboot *le Rapide*, kommandant Pyron, naar Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 28sten, de Nd. Am. brik *Martha Worthington*, kapt. S. Center, naar Boston, lading: 26 vaten Suiker 32,266 pond en 226 vaten Melassie 30.899 gallons.

Den 29sten, de Nd. Am. brik *Montrose*, kapt. Haijes, naar St. Thomas, in ballast.

Den 30sten, de Eng. schoener *Atalante*, kapt. Ths. Carter, lading: 10 ton oud IJzer

Idem, de Eng. schoener *Telegraph*, kapt. J. de Weever, lading: 20 vaten Melassie 2.771 gallons, 10 balen schoone Katoen 3,285 pond en uit het Entrepôt; 30 roode kelders Jenever.

In Saramacca:

Den 29sten, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. W. E. Tijnes, lading: 72 vaten Suiker 119,828 pond. Allen naar Demerarij.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

Den 22n. Nov., *Plantage Dordrecht*, kapt. Brakke.

Plata, kapt. Koch.

TE AMSTERDAM IN LADING NAAR HERWAARTS.

Mina, kapt. Cupido.

VAN DEAL NAAR NICKERIE GEZEILD.

Den 19n. Nov., *Nursery Packet*, kapt. Ozzane

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

KOFFIJ. Den 27sten, van Plant. *Marienburg*, p. m. 8000 pond heele a 25 c. en p. m. 700 pond gebr. a 25 cent.

KATOEN. Den 28sten, van Plant. *Johanna Charlotte* en *George Hendrik*, 10 balen schoone a 34,85 cent.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 26 November 1858.

SUIKER. Lusteloos, waarschijnlijk ten gevolge van het gevorderde saisoen; Surin. op geruimd, de veiling der H. M. liep coulant af, evenwel *f* ½ a *f* 1 onder taxatie.

KOFFIJ. Java ordinair *f* 33.

KATOEN. *f* 35 a *f* 55.

ARROWROOT. *f* 25 a *f* 27.

CACAO. *f* 30.

RUM. *f* 12 a *f* 14.

HOUT. Nominaal.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 25n. Dec. 1858 tot den 1 Jan. 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 25sten, Marius Julius Harderwijk, 13 jaren en 1 maand.

Idem, Willem Volmer Knollaert Heiman, 14 jaren.

Den 26sten, Henri Julius Remark, 1 jaar en 2 maanden.

Idem, Johanna Wilhelmina van Brouwer, 68 j.

Idem, Lazarus Assen, vrije arbeider, 70 j.

Den 29sten, Rachel Nathan Levij, Echtg. van Machiel Isak de Vries, 45 jaren.

Idem, Elisabeth Wilhelmina Delphina van de Jager, 53 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

Post-Kantoor.

De per de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, op Woensdag den 5den dezer, via *Coronie* en *Nickerie* naar *Demerarij* te verzenden brievenpakketten, zullen op dien dag, des middags ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo, den 1 Januarij 1859.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 24n. December 1858.

Van de slavin *Josephine* of *Henriette Josephine*, geboren in 1830, dochter van *Nanny*, toebehoorende aan J. Mac Killop en J. Young.

Van den slaaf *Winst*, geboren in 1814, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan Plant. *Nijd en Spijt*, divisie *beneden Commewijne*.

Van de slavin *Julia* of *Abensé*, geboren in 1816, dochter van *Amalia* en hare dochter *Truitje*, geboren in 1838, toebehoorende voor den vrijdom aan S. B. Sanches, als in huwelijk hebbende H. S. W. Maatstaf.

Van de slavin *Petronella*, geboren in 1816, dochter van *Wensina*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. P. Groenhout.

Van het slavenkind *Henriette*, geboren in 1858, dochter van *Johanna*, toebehoorende aan Plant. *Zorg en Hoop*, divisie *beneden Cottica*.

Den 31sten.

Van den slaaf *Jan*, geboren in 1845, zoon van *Lea*, toebehoorende aan den boedel J. Wildeboer geboren Rincke.

N. B. Zullende bij anticipatie van den gewonen termijn, en wel op den 11den Januarij 1859, op dit aanzoek worden gedisponeerd.

Bij Gouvernements resolutie dd. 30 December No. 1, is, het ingevolge art. 4 van het Reglement op het beleid der regering in deze Kolonie (G. B. Ao. 1832 No 13), met 1n. Januarij 1859 aftredende Lid van den Kolonialen Raad, de Heer A. H. F. J. Kennedy, provisioneel en onder nadere goedkeuring des Konings, als zoodanig herkozen geworden, blijvende aan hem opgedragen het Heemraadschap der divisie *Beneden Cottica*.

SURINAAMSCHE KOLONIALE BIBLIOTHEEK.

De Commissie belast met het beheer der *Bibliotheek*, geeft hierbij kennis aan al degenen, die hetzij door geldelijke Contributie, of door Boekgeschenken, tot het bezoeken der Bibliotheek geregtigd zijn, dat te beginnen met den 5den Januarij 1859, elken *Woensdag* en *Zaturdag* van 9 tot 12 uren, het lokaal der Bibliotheek in het zoogenaamde *Steenen Gebouw*, naast het Bureau der Gezworen Klerken zal geopend zijn.

De Commissie voornoemd,
CHs. LANDRÉ,
Voorzitter.
P. M. NETSCHER,
Secretaris.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen worden geheven der gedurende het *Eerste kwartaal* 1859 dezer kolonie uit te voeren navolgende **Producten** zijn bepaald als: van

Arrowroot of *Gomma*	op *f*	25,00	per 100	pond.
Banannen	„ „	40	„	bos.
Confituren	„ „	2,00	„	stoop.
Huiden	„ „	13,00	„ 100	pond.
Kakao	„ „	22,50	„ 100	„
Katoen (schoone)	„ „	34.85	„ 100	„
Katoen (vuile)	„ „	17,00	„ 100	„
Koffij (heele)	„ „	28,00	„ 100	„
Koffij (gebroken)	„ „	20,00	„ 100	„
Koorn (gepeld in vat.)	„ „	6,00	„ 100	„
Koorn (ongepeld)	„ „	4,00	„ 600	spier.
Kwassiehout	„ „	1,00	„ 100	pond.
Melassie	„ „	27,50	„ 100	gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	„ „	10,00	„ 100	pond.
Patattes	„ „	2,50	„ 100	„
Pindaas	„ „	10,00	„ 100	„
Rijst	„ „	15,00	„ 100	„
Rijst (ongepeld of in de bust)	„ „	10,00	„ 100	„
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hijgrometer* en daarboven	„ „	125,00	per 100	gall.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	„ „	60,00	de gall. berekend op 6 Amst. p.	
Suiker	„ „	10,00	„ 100	pond.
Toncaboonen	„ „	50,00	„ 100	„
Vischlijm	„ „	30,00	„ 100	„

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde met uitzondering van *Houtwaren* welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 30 December 1858.

Transport.

Den 24n. December 1858. D. de Barrios, aan F. W. Barkhausen, van het Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, N. W. La. B No. 333, O. W. La. D No. 70.

Paramaribo, den 24 December 1858.

Den 28n. December 1858. J. Tolles q.q. boedel wijlen Jan Hendrik Samson; aan T. J. Brouck, van het Erf en Gebouwen aan de *Saramaccastraat*, uitkomende aan de rivier *Suriname*, N. W. La. E No. 33 en O. W. La. D No. 519.

Paramaribo, den 29 December 1858.

Schutterij van Paramaribo.

Eerste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bestendig ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* Januarij 1859 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie voorzien zijn.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin* van 's morgens 9 tot 12 uren op Donderdag den 6den Januarij 1859.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 29 November 1858.

Publicatie

van den 30 December 1858;
waarbij de Publicatie dd. 10 | 16 Februarij 1857 Gouv. Bl. No. 3, *houdende maatregelen ter voorkoming zoo veel doenlijk, van het ontstaan, en — bij onverhoopt ontstaan — van de uitbreiding van de Cholera Asiatica*, met uitzondering van hare artikelen 25, 26, 28 en 29, wordt ingetrokken.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, terwijl de omstandigheden de intrekking gedoogen, grootendeels, van de Publ. dd. 10 | 16 Februarij 1857, Gouv. Bl. No. 3, het nogtans raadzaam is, eenige van hare bepalingen, in afwachting van nadere voorzieningen, voorloopig van kracht te doen blijven;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

In te trekken de Publicatie dd. 10 | 16 Februarij 1857, Gouv. Bl. No. 3, met uitzondering nogtans van hare artikelen 25, 26, 28 en 29 luidende:

Art. 25. Alle tapperijen moeten, van acht ure des avonds tot zes ure des morgens, gesloten zijn.

Overtreding dezer bepaling, of het tappen tusschen acht ure des avonds en zes ure des morgens met gesloten deuren, worden gestraft met eene boete van *Twee Honderd Gulden* en eene maand gevangenis, en bij herhaling met verdubbeling dezer boete en der gevangenisstraf, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admissie en het patent van den overtreder in te trekken.

Het tappen, door iemand daartoe niet bevoegd, wordt gestraft met eene boete van *Vijf Honderd Gulden* en twee maanden gevangenis, en bij herhaling, met eene boete van *Duizend Gulden* en zes maanden gevangenis.

De Procureur Generaal, de Prov. Commissaris van Politie en de Politie-beambten door den Procureur Generaal daartoe schriftelijk gemagtigd, zijn bevoegd, om, wanneer zij vermeenen dat in eenige tapperij met gesloten deuren, of door iemand daartoe niet geadmitteerd, getapt wordt, de opening van de deuren van zoodanige tapperij of woning te vergen, en deze binnen te treden.

Het niet openen van de deur, terstond nadat dit volgens de vorige alinea, gevergd wordt gestraft, wanneer het eene geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de tweede alinea van dit artikel, en wanneer het eene niet geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de derde alinea van dit artikel.

Aan den regter blijft het overgelaten uit de bijzonderheden aldaar bevonden, te beoordeelen of, alhoewel het eigenlijk tappen niet gezien is, evenwel overtreding heeft plaats gehad.

Art. 26. Ieder, die tusschen acht ure des avonds en zes ure des morgens in eene tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft met eene geldboete van *Tien Gulden*.

Ieder, die in eene niet geadmitteerde tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft

indien het geschiedt tusschen zes ure des morgens en zes ure des avonds, met eene geldboete van *Tien Gulden*.

en na zes ure des avonds en vóór zes ure des morgens, met eene geldboete van *Twintig Gulden*.

Art. 28. In het algemeen zijn de Procureur Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur Generaal daartoe schriftelijk te magtigen politie-beambte, bevoegd, om, waar het hun blijken mogt, dat de eigenaren of bewoners van eenig erf, in gebreke zijn de op hun rustende verpligtingen tot bevordering van rein — en zindelijkheid te vervallen, buiten eenigen form van proces, onverwijld al zoodanige wegruimingen te doen plaats hebben, of al zoodanige werken te doen verrigten, als zij noodig zullen achten, het al ten koste van wien het aangaat.

Art. 29. Ter meerdere verzekering van de naleving van art. 42 der Publicatie van den 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17, zijn de Procureur Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur Generaal schriftelijk daartoe gemagtigde politie-beambte, bevoegd om in elken winkel, koopmansmagazijn of pakhuis, waar levensmiddelen, waren of provisien verkocht of geborgen worden, binnen te treden, ten einde zich van den staat dier voorwerpen te overtuigen en onmiddellijk die, welke kennelijk door bederf zijn aangetaan, overeenkomstig opgemeld artikel, te doen opruimen,

Art. 2.

Aan alle authoriteiten, geestelijken, geneeskundigen, arm- en liefdadigheidsbesturen, leden van de bij gemelde Publicatie ingestelde en mits deze ontbonden wordende gezondheidscommissien, en alle ingezetenen in het algemeen, des Bestuurs dank te betuigen voor de bereidvaardigheid en den ijver, waarmede zij aan de opdragten of aanbevelingen in die Publicatie voorkomende gevolg hebben gegeven; met te kennen geving, dat het Bestuur, in de ondervonden medewerking den waarborg vindt van aller voortdurende behartiging van alles, wat der reinheid bevorderlijk kan zijn, als waarvan een gewenschte gezondheidstoestand zoo zeer afhankelijk is.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements - Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 30 December 1858.
C. P. SCHIMPF.
Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gepubliceerd den 31sten December 1858.

ADVERTENTIEN.

DIED

In Gloucester 4th inst., Capt. David S. Day, aged 45 yrs. A general gloom has been spread over our community by the sudden decease of one of our most active, enterprising and useful citizens. He will long be remembered for his strict integrity and charitable disposition; in him the poor ever found a friend. At the time of his decease he was a Director of the Bank of Cape Ann, and largely engaged in the Surinam trade and other commercial pursuits. His funeral was attended by a large circle of friends, members of Tyrian Lodge of Free and Accepted Masons, and Ocean Lodge of Odd Fellows, he being an active and worthy brother of both Orders.

(Wij behoeven niet te vermelden dat bovenstaande droevige tijding vele onzer ingezetenen zeer getroffen heeft, die den overledene als scheeps kapitein gekend en zijne goede hoedanigheden bij ervaring hebben weten op prijs te stellen.)

De Red.
(15121)

(15122) Bij inschrijving worden tegen *KONTANTE BETALING* te koop aangeboden

12 à 13 vaten SUIKER,
van plant. *Rozenburg*, en

8 vaten SUIKER,
van plant. *Goudmijn*,

om binnen *acht* dagen voor rekening en risico van den Kooper, van laatstgenoemd effect te worden afgehaald.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen en geopend tot MAANDAG den 3den Januarij e. k., des morgens om *tien* uren ten kantore van
J. FROUIN.
Paramaribo, den 31 December 1858.

(15123) Bij inschrijving te koop TEGEN KONTANTE BETALING:

21 vaten SUIKER,
van Pl. *Guineesche Vriendschap.*

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot DINGSDAG den 3n. Januarij e. k., ten 12 uren, ten huize van A. W. OPPENHEIMER, dat de Suiker voor rekening en risico van den Kooper van plantage moet afgehaald worden.

M. C. J. VAN GOGH,
geeft bij deze algemeen kennis dat hare SCHOOL thans wederom verplaatst is naar het vroeger door haar bewoonde en herbouwde huis aan de *Wagenwegstraat.*
Paramaribo, den 1 Januarij 1859.
( )

De ondergeteekende, vergunning bekomen hebbende zijne **LOTERIJ** te doen plaats vinden, verzoekt degenen, die hunne LOTEN nog niet hebben betaald, zulks binnen eenige dagen te doen, ten einde de Verloting niet op te houden.
(15125) H. W. BRUIJN.

De vroeger aangekondigde verkoop van het *HUIS* en *ERF* aan de *Saramaccastraat* La. E. No. 22.
En van het *HUIS* en *ERF* aan de *Hoogestraat* La. E. No. 364, beiden behoorende tot de nalatenschap van wijlen den Heer P. HARREVELT zal plaats vinden op Vrijdag 28 Januarij 1859 des namiddags.
De Executeuren Testamentair,
G. HARREVELT.
(15126) M. L. GOEDE.

W. L. CRAMER ANTZ.
Schoolonderwijzer. — *Keizerstraat* No. 232. geeft aan OUDERS en VOOGDEN kennis, dat hij, beginnende met 1859, zijne SCHOOLGELDEN bepaald heeft als volgt:
Voor *een* kind *f* 3, voor een 2de kind uit hetzelfde huisgezin *f* 2.50, en voor een 3de kind, of voor elk kind meer, doch ook uit hetzelfde gezin *f* 2. per maand.
De Schoolgelden moeten maandelijks voldaan worden.
Buiten onderwijs in het
Lezen, Schrijven, Rekenen, Aardrijkskunde, Geschiedenis, Nederlandsche en Fransche Talen
ontvangen de Jongens onderrigt in het TEEKENEN en de Meisjes in Vrouwelijke HANDWERKEN, *zonder verhooging van Schoolgelden.* [15127]

ALMANAK
over de Nederlandsche W. I. Bezittingen.
De voor Suriname bestemde exemplaren van dit JAARBOEKJE, verzonden uit Nederland, per het schip *Mina*, Kapt. CUPIDO, alle dagen te wachten zijnde, geef ik het publiek hiervan kennis. Bij aankomst zullen de exemplaren aan HH. Inteekenaars onmiddelijk bezorgd worden benevens eene *premieplaat*, voor *f* 2.80. De prijs voor personen die *niet* ingeteekend hebben, is *f* 3.00, zonder *premie-plaat.*
[15128] W. E. H. WINKELS.

DEBITEUREN
van den boedel van wijlen Doctor F. W. CRAGIN, worden dringend uitgenoodigd hun verschuldigde, ter voorkoming van
Vervolgkosten,
aan te zuiveren.
Paramaribo, den 27 December 1858.
(12159) A. H. VAN BORGHAREN qq.

Wordt te HUUR gevraagd:
6 à 8 *vrije Personen* of
SLAVEN om te *Nickerie HOUT* te vellen, tegen *f* 1.75 per werkdag; met woning en kost, passage naar *Nickerie* mede vrij.— Adres bij
(15130) S. ALBERGA.

***Nieuwe PANNEN* en**
***Melassievaten*, tegen billijken prijs mits kontant,**
te koop bij
(15131) L. M. KOHN qq.

Verkrijgbaar bij den ondergeteekende:
Versche Beschuit
in vaten en onderscheidene soorten van *Nooten*
Versche VIJGEN en DADELS.
Paramaribo, den 2 Januarij 1859.
ELIAS EMANUELS Jr.
Woonplaats *Watermolenstraat* naast den Heer J. VAN BOMMEL. [ ]

S. del Castilho
heeft thans per de Nd. Am. schip *Maine*, ontvangen:
Een ruime voorraad
Materialen,
zoo dat hij weder in de gelegenheid is om goede photografie PORTRETTEN te vervaardigen in alle *genres.*
(15133)

Extra Manden AARD-APPELEN
Te bekomen bij
JOEL SALOMONS.
Waterkant. (15134)

Verkrijgbaar bij
J. D. JUDA & Co.:
Amerikaansche Provisien,
Blom, Rijst,
Wp. en pp. *Planken,*
houten en rieten zittingen STOELEN, Kantoor-, Hobbel en Kinder dito, blikjes EETWAREN, *L. Madeira, Portwijn, Pale Brandij*, Pale Ale, XXX Porter,
Bordeaux WIJN,
Katoen Zakkendoek
etc, etc. (15135)

(15124) Aangebragt per de laatst gearriveerde schepen en verkrijgbaar bij
A. F. Bosmans,
tegen billijke prijzen mits KONTANT: BOTER, Z. M., Kom. en Edammer KAZEN, STOKVISCH, HAMMEN, *Saucijsjes, Worst, Uijen,* AARDAPPELEN, Capucijnders, Groene ERWTEN, GORT en Gepelde GARST, Zoete en Bittere Amandelen, Anijszaad, *Banket en Bitterkoekjes,* Soda, Jumbles, Thee en Edinburger *BESCHUIT* bij 't pond, Petits Pois, Sardines, Versche ZALM, Makreel en Kreeften, Versche Beschuit, BROODSUIKERS, Kamer, Hagel, Wal en Castagne NOTEN, AMANDELEN, Fijne Genua OLIE in wijnflesschen, dito in pullan, Patent Sperm. en Raap OLIE, Haar OLIE en POMADE, van DEMARSON en PIVER, Lavendel, Eau de Cologne, Fijne SIGAREN, waaronder de *Aurora Sigaren,* Witte en Bruine COGNAC, Dubb. en enkelde kelders GENEVER, FOCKINCKS LIKEUREN, Roode Wijn, Bier, Fijne ESTOPILLE en minder soort, voor Kindergoed en Heeren JASSEN, Koperen Koffijkannen (filteerer) Sperm. KAARSEN, ZWAVELS, Graauwpapier; alles in het groot en klein.

De Pillen van Holloway
zijn een uitmuntend huismiddel, en zeer aanbevelenswaardig in alle ongesteldheden der maag en lever.
De verbazende uitwerksels dezer pillen, hebben dezelve dan ook tot een zeer gezocht geneesmiddel gemaakt, zoowel in de Nederlanden, als in andere gedeelten des aardbodems, als zeer weldadig werkende in gevallen van lever-, gal- en maagziekten; het is ontegensprekelijk en bewezen, dat dezelve nooit gemankeerd hebben eene genezing te bewerken, mits nauwkeurige opvolging der voorschriften.
Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. [15132]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.